

РЕШЕНИЕ

№ 463

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **9780** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на "ТРАНСПОРТ ЗА ТЕБ" ЕООД против Решение № 3559 от 27.09.2022 г., постановено по НАХД № 5962/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 42 - 0000849/23.03.2022 г. на Директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - С., с наложено на касатора административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000(три хиляди) лева на основание чл. 96г, ал. 1, предл. второ от Закона за автомобилните превози,

В касационната жалбата се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се доводи, че всяко едно удостоверение за психологическа годност се издава на лицето, а не на превозвача, поради и което отговорността на водача за подновяване на всеки личен документ е лична. Твърди се, че обжалваното наказателно постановление е съставено при допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в същото не са посочени датата и мястото на извършване на твърдяното нарушение. Това възпрепятствало прякото индивидуализиране на нарушението като такова, като непосочване на дата и място по

ясен и категоричен начин винаги съставлявало съществено нарушение на процесуалните правила, пряко рефлектиращо върху правото на защита. Наведени са аргументи, че липсвали доказателства относно субективен признак от състава на нарушението му и непосочването му в обстоятелствената част при описание на нарушението правело наказателното постановление незаконосъобразно. Изложени са доводи и за неправилно приложение на материалния закон.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв.Й., която поддържа касационната жалба. Моли за отмяна на решението на СРС и издаденото наказателно постановление като незаконосъобразни. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции, за което прилага списък.

Ответникът по касационната жалба Директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., редовно и своевременно призован за съдебно заседание, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., счита жалбата за неоснователна и недоказана, а решението на Софийски районен съд за правилно и предлага същото да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното: Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Административен съд София – град, X-и касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал на основание чл. 283 НПК, както и от показанията на актосъставителя Г. Д..

Установено от районният съд е, че на 10.12.2021г. „ТРАНСПОРТ ЗА ТЕБ“ ЕООД, притежаващ лиценз № 10548, валиден до 14.09.2027г., за извършване на пътнически превози, допуснал извършването на обществен превоз на пътници от водача Д. И. К., който управлявал МПС фолксваген К. с рег. номер СА 9553ММ, без да притежава валидно удостоверение за психологическа годност, поради което е съставен акт на „ТРАНСПОРТ ЗА ТЕБ“ ЕООД АУАН за извършено административно нарушение по чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози. Издадено е и обжалваното НП № 42-0000849 от 23.03.2022г., от директора на Районна дирекция „Автомобилна администрация“, с което на основание вр. чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от Закон за автомобилните превози на „ТРАНСПОРТ ЗА ТЕБ“ ЕООД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева, на основание чл. 96г, ал. 1, предл.2 от Закона за автомобилните превози.

Районният съд е възприел гореописаната фактическа обстановка въз основа на

показанията на разпитаните свидетели Г. Д. и Б. Д., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът е кредитирал изцяло показанията на разпитаните свидетели, подкрепени от приложените по делото писмени документи, и несъдържащи противоречия. Съдът е посочил, че от представения по делото пътен лист се установява извършването на превоз от Д. К. на посочената в наказателното постановление дата – 10.12.2021г., за фирма „ТРАНСПОРТ ЗА ТЕБ“ ЕООД. От представена по делото справка за психологически изследвания на водачите за явяване на психологически изследвания на лицето се установява, че водачът на процесния автомобил Д. И. К. се е явил на психологическо изследване на 21.02.2022г., като удостоверението му е валидно от тази дата до 21.02.2023г. Предходното удостоверение за психологическа годност, с което е разполагал, е с валидност 20.10.2020г. –20.10.2020г., съобразно цитираната справка. Съдът е извел извода, че към дата 10.12.2021г., водачът К. не е разполагал с валидно удостоверение и не е преминал преглед за психологическа годност.

При така изяснената фактическа обстановка районният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора.

Този извод на съда е правилен. Споделят се мотивите на районният съд за съответствие на обжалваното наказателно постановление със законовите изисквания. Посочена е датата на установяване на нарушението-02.03.2022г. около 15,00ч. в [населено място], в сградата на ОО „АА, след извършена комплексна проверка на превозвача, датата на неговото извършване-10.12.2021г., като подробно са описани обстоятелствата по извършване на нарушението, като административно наказващият орган се е позовал и на справката от ИА „АА“ и приложеният към административната преписка пътен лист № 477753.

Изискването за психологическа годност е поставено в посочената като нарушена чл. 7а, ал. 2 от Закона за автомобилните превози, която има за субекти лицензираните превозвачи, лицата, извършващи превози за собствена сметка, и лицата по чл. 24е от същия закон. Тяхно е задължението да извършват превозите на товари и пътници само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от Закона за автомобилните превози и чл. 152, ал. 1 т. 2 от Закона за движението по пътищата. Всеки, който допусне осъществяване на превоз от водач, който не отговаря кумулативно на установените в чл. 7а, ал. 2 от Закона за автомобилните превози изисквания, подлежи на административно наказание по силата на чл. 9бг, ал. 1 от същия закон. Това означава, че водачът трябва да отговаря както на изискванията на Наредба №Н-8/27.06.2008г, приета на чл. 12б, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, така и на условията на наредбата по чл. 152, ал. 1 т. 2 от Закона за движението по пътищата. Съгласно чл. 152, ал. 1 т. 2 от Закона за движението по пътищата министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредба определя изискванията за психологическа годност, включително на водачите, извършващи превоз за собствена сметка на пътници и товари. В изпълнение на тази законова делегация е приета наредба № 36/15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на

удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания /Наредба № 36/15.05.2006г/. Съгласно чл. 8 от Наредбата удостоверението за психологическа годност има срок на валидност от три години, след което отново водача подлежи на проверка.

В случая няма спор извършването на превоз от Д. К. на посочената в наказателното постановление дата – 10.12.2021г. за „ТРАНСПОРТ ЗА ТЕБ“ ЕООД, както и че към дата 10.12.2021 г., К. не е разполагал с валидно удостоверение и не е бил преминал преглед за психологическа годност.

Възражението за неправилно приложена санкционна норма също е принципно неоснователно. Действително съгласно § 2 от ПЗР на Наредба № 36/2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверение за регистрация за извършване на психологически изследвания, наредбата се издава на основание чл. 152, ал.1, т. 1 от ЗДвП, а не на основание чл. 7, ал. 3 от ЗАвПр. Тази наредба обаче е издадена от посочения в чл. 7а, ал. 2 от ЗАвПр орган - министъра на транспорта и се явява единствения нормативен акт, уреждащ изискванията за психологическа годност, поради което се явява подзаконен акт и по приложение на ЗАвПр. Законосъобразно на превозвача е наложена имуществена санкция на основание санкционна разпоредба на чл. 96г, ал. 1 предл. второ от ЗАвПр., предвиждаща имуществена санкция в размер 3000.00 лв. Размерът на санкцията е фиксиран и наказващият орган няма възможност да го променя.

Съдът не намира за основателно твърдяното в жалбата наличие на противоречиви факти в решението на СРС по отношение нарушение на чл. 3, ал.1 и 2 от ЗАНН, т.к. никъде в него не са налични съждения в тази посока, а и такива не са констатирани. Настоящата инстанция намира, че липсват основания, квалифициращи нарушението като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Характерът на регулираните обществени отношения, свързани с гарантирането на безопасността на превоза на превозваните пътници, изключва хипотезата на маловажен случай. Безспорно е, че в случая нарушението е формално по своя характер и не изисква каквито и да е било последици от осъществяването му

Мотивиран от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София град, X.-и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3559/27.09.2022 г., постановено по НАХД № 5962/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109-и състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

